

punkt, der angår ingeniør- og naturvidenskabsuddannelserne, er med i stemmeaftalen med SF og forståelsen med Enhedslisten. Jeg må sige, at jeg har ingen form for forståelse for, som jeg så i går, at Venstre og De Konservative stemte imod den bevilling ved afstemningerne om ændringsforslag. Hvad tænkte de, da de trykkede på den røde knap?

Forskningen har vi diskuteret, og en indsats her er helt afgørende for konkurrenceevnen, men vi har fået en serie nedskæringsforslag præsenteret fra Venstre og De Konservative.

Uddannelserne, forskningen, den aktive erhvervspolitik og infrastrukturen er alle de ting, der betyder noget for, om vi bliver et vindingsfund med flere arbejdspladser og ikke et tabersamfund med færre arbejdspladser. Regeringen føler sig dybt forpligtet til at gøre alt, hvad vi kan, for at det er det første, der sker, og det er vi i gang med.

Hvordan er det så gået indtil nu? Jeg har strejft det, og økonomiministeren har strejft det. Ikke i 35 år har vi været i en situation, hvor det gik fremad på alle nøgletallene. Både markant opad med beskæftigelsen, fortsat lav inflation, lav rente, stabil valuta, overskud på betalingsbalancen og nu også overskud på de offentlige finanser. Meget af det er sket, en gang imellem flere ting samtidig, men aldrig det hele på en gang.

Nu sker det samtidig, og nu er det selvfølgelig, vi har det fælles ansvar for, at det ikke falder fra hinanden igen, at vi ikke gentager fadæserne fra den borgerlige regerings tid i 1986-87, ikke falder tilbage til de gamle uvaner. Dengang havde man godt nok overskud på de offentlige finanser, men inflationen brændte løs, flaskehalsene brændte sammen, og valutakassen gik der hul på. Det vil vi ikke acceptere en gang til.

Jeg har sagt et par gange i løbet af debatten, at det, der er afgørende for mig, og det, der i øvrigt er afgørende for Danmarks omdømme i udlandet og dermed også for, hvor langt vi kan få renten ned, er, at de offentlige finanser, som er upåvirket af enhver form for likviditetsstramninger og lign., er blevet så meget bedre; 36 mia. kr. bedre på 4 år.

Jeg har også sagt, at jeg ikke lægger så megen vægt på propagandaværdien eller realiteterne i, at vi også får nogle engangsindtægter, som i 1997 vil blive større end normalt, ikke på de offentlige finanser, men på statens kasseregnskab.

Omvendt mener jeg, at det ikke bare er min mulighed, men også min forpligtelse som finansminister at medvirke til, at staten får statens penge så rimelig hurtigt efter, at de er forfaldet, hvad enten det er skatteafregning fra kommunerne eller skatteafregning af feriepenge fra arbejdsgiverne, for det mindsker også, i hvert fald for det sidstes vedkommende, risikoen for restancer.

Her mod slutningen skal jeg bare for en ordens skyld huske at sige, at ikke bare er beskæftigelsen altså løftet med henvend 100.000, fra det var værst, og deraf langt de fleste i den private sektor, men antallet af overførselsmodtagere er faldet år for år siden 1994. Det er ikke en kendsgerning, man kan få nogen af oppositionens partier til at vedkende sig, men det er ikke desto mindre en kendsgerning. Og det er det, til trods for at der nu modsat tidligere i vores tal for overførselsmodtagere også indgår dem, der er på orlov, og det er jo folk, der er til rådighed for arbejdsmarkedet, men som for en stor dels vedkommende er i færd med at opkvalificere sig, hvad der som sagt ikke er en del af problemet, tværtimod.

Vi har diskuteret i en fase i formiddags dette med det mere rummelige arbejdsmarked. Ikke så meget for dem, der har nedsat arbejdsevne, men dog har en arbejdsevne, men især for de ældre, og jeg kan kun her gentage, at det er regeringens opfattelse, at seniorpolitik ikke er et spørgsmål om at skære i rettigheder, men om at øge mulighederne for, at ældre kan blive, og tilskynde til, at de bliver lidt længere.

Vi kan med udgangspunkt i en af de laveste arbejdsløshedsgrader i Europa, en af de højeste beskæftigelsesgrader i Europa og et af de højeste velstandsniveauer i Europa selvfølgelig overvinde de problemer, vi har tilbage, og gøre det endnu bedre.

Men vi kan også med det udgangspunkt tillade os den luksus, som man mener det er på højrefløj, at vise international solidaritet i den størrelsesorden, vi gør det nu.

Det er ikke godt for Danmarks omdømme i udlandet at komme med forslag om nedskæringer på ulandshjælpen på et par milliarder kroner. Ikke bare er det usympatisk, ikke bare vil det ramme nogle meget alvorlige internationale aktiviteter for nogle af de allerdårligst stillede på kloden, men det er heller ikke godt for Danmarks omdømme i udlandet at komme med sådanne forslag. Godt, de ikke blev vedtaget.